

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 146/2007****z dnia 26 października 2007 r.****zmieniająca załącznik XX (Środowisko naturalne) do Porozumienia EOG**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XX do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 127/2007 z dnia 28 września 2007 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽²⁾.
- (3) W Porozumieniu należy uwzględnić dyrektywę 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych protokołu z Kioto ⁽³⁾.
- (4) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾.
- (5) W Porozumieniu należy uwzględnić decyzję Komisji 2004/156/WE z dnia 29 stycznia 2004 r. ustanawiającą wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾.
- (6) W Porozumieniu należy uwzględnić decyzję Komisji 2006/780/WE z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach protokołu z Kioto ⁽⁶⁾.
- (7) W Porozumieniu nie uwzględniono decyzji Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotyczącej zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji ⁽⁷⁾ wynikających z niego zobowiązań.
- (8) W Porozumieniu nie uwzględniono decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania protokołu z Kioto ⁽⁸⁾ i dlatego w stosunku do państw EFTA zastosowania nie mają szczegółowe wymogi sprawozdawcze przewidziane w art. 3 tej decyzji, potwierdzone w art. 30 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 47 z 21.2.2008, str. 58.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, str. 32.

⁽³⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, str. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2004, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 59 z 26.2.2004, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 316 z 16.11.2006, str. 12.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, str. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 49 z 19.2.2004, str. 1.

- (9) Aktem nr 99 z dnia 17 grudnia 2004 r. i powiązаныmi rozporządzeniami z dnia 23 grudnia 2004 r., zmienionymi 15 marca 2005 r., Norwegia ustanowiła system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych z dniem 1 stycznia 2005 r. Zmiany tych uregulowań prawnych odnoszące się do okresu 2008–2012 weszły w życie dnia 1 lipca 2007 r., a kolejnych zmian przepisów krajowych dokonano dnia 14 września 2007 r. W ramach norweskiego systemu przydziały na okres zaczynający się w 2008 r. wydawane będą niezależnie od nadwyżki przydziałów w początkowym trzyletnim okresie rozpoczętym w 2005 r. Z zastrzeżeniem stosownych procedur zatwierdzenia, Norwegia ogłosiła, że w pięcioletnim okresie rozpoczynającym się w 2008 r. wyda przydziały na nie więcej niż 15 milionów ton, a maksymalne ilości CER i ERU, które mogą zostać wykorzystane przez operatorów, nie wyniosą więcej niż 20 % całkowitej ilości przydziałów. Żaden tego rodzaju system nie działa obecnie ani w Islandii, ani w Liechtensteinie. Podejmowane są środki w celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z urządzeń w Islandii, które mieściłyby się w zakresie zastosowania dyrektywy 2003/87/WE, w tym instalacji wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji, które to środki uzasadniają ich wyłączenie spod zakresu dyrektywy w okresie zastosowania tych środków.
- (10) Rozważyć należy różnorodne sytuacje mające zastosowanie do różnych państw EFTA. Należy zwrócić szczególną uwagę na zobowiązania podjęte przez Islandię w ramach protokołu z Kioto, jako że Islandia zgłosiła, że poddaje się przepisom decyzji 14/CP.7 Konferencji Stron Protokołu z Kioto w sprawie wpływu pojedynczych projektów na poziom emisji w okresie objętym zobowiązaniem.
- (11) W latach 2008–2012 państwa EFTA mogą mieć urządzenia umożliwiające wychwytywanie i składowanie pochodnych spalania węgla, które zostaną jednostronnie włączone do wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji w taki sposób, że wychwycone i trwale składowane emisje zostaną odliczone od podlegającego monitorowaniu poziomu emisji dla danego urządzenia. Niniejsza decyzja jest bez uszczerbku dla rozkładu przydziałów dla takich urządzeń.
- (12) Niniejsza decyzja nie ma wpływu na autonomię Umawiających się Stron w zakresie międzynarodowych negocjacji w sprawie zmian klimatu, w szczególności w kontekście Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i protokołu z Kioto, innych niż negocjacje w odniesieniu do instrumentów wprowadzonych do Porozumienia EOG na mocy niniejszej decyzji. Jednakże państwa EFTA należycie uwzględniają zobowiązania, które podjęły w ramach Porozumienia EOG.
- (13) Każde państwo EFTA jest odpowiedzialne za polityki i środki służące spełnieniu międzynarodowych zobowiązań podjętych na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i protokołu z Kioto.
- (14) Państwa EFTA w dalszym ciągu będą mieć możliwość udziału w pracach Komitetu ds. Zmian Klimatu, który wspomaga Komisję zgodnie z art. 23 dyrektywy 2003/87/WE, i poddawania pod dyskusję w tym komitecie swoich krajowych planów rozdzielania.
- (15) Państwa EFTA mogą uczestniczyć w międzynarodowym handlu uprawnieniami do emisji jako strony protokołu z Kioto, z jakąkolwiek inną stroną wymienioną w załączniku B do tego protokołu.
- (16) Państwa EFTA zostają włączone do wspólnotowego niezależnego rejestru transakcji. Główny zarządca wspólnotowego niezależnego rejestru transakcji realizuje swoje zadania w odniesieniu do państw EFTA, a Urząd Nadzoru EFTA jest organem kompetentnym w zakresie przekazywania głównemu zarządcy koniecznych instrukcji dotyczących przepisów związanych z zastosowaniem rozporządzenia (WE) nr 2216/2004 w odniesieniu do państw EFTA.
- (17) Po zawarciu porozumienia zgodnie z art. 25 dyrektywy 2003/87/WE państwa EFTA i operatorzy z tych państw nie są dyskryminowani w porównaniu z państwami członkowskimi WE i operatorami z tych państw.
- (18) Urząd Nadzoru EFTA uzgadnia ściśle z Komisją, czy konieczne jest podjęcie w stosunku do państw EFTA działań, za które odpowiada Komisja w stosunku do państw członkowskich WE zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE, rozporządzeniem (WE) nr 2216/2004, decyzją 2004/156/WE i decyzją 2006/780/WE. Do zadań tych należą między innymi ocena krajowego planu rozdzielania zgodnie z art. 9 ust. 3 za każdy okres, o którym mowa w art. 11 ust. 2, oraz zastosowanie jednostronnego włączenia dodatkowych działań i gazów zgodnie z art. 24 dyrektywy 2003/87/WE.

- (19) Stały Komitet Państw EFTA ma na celu przyjęcie decyzji ustanawiającej Komitet Doradczy EFTA, który ma wspierać Urząd Nadzoru EFTA w realizacji wspomnianych zadań. Przedstawiciel Komisji będzie uczestniczył w pracach Komitetu w charakterze obserwatora. Ocena stosowania przez państwa EFTA przepisów wynikających z dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do całkowitej ilości przydziałów, obejmuje aspekty polityki i środków w zakresie zmian klimatu, które mają znaczenie z punktu widzenia Porozumienia. Urząd Nadzoru EFTA nie skupia się jednak na realizacji przez poszczególne państwa EFTA swoich międzynarodowych zobowiązań w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Decyzja dotycząca krajowego planu rozdzielania powinna być zgodna z kryteriami określonymi w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE, w szczególności z odpowiednimi przepisami metodologii zgodnej z wytycznymi dokumentami Komisji COM(2003) 830 wersja ostateczna, COM(2005) 703 wersja ostateczna i COM(2006) 725 wersja ostateczna w odniesieniu do oceny krajowego planu rozdzielania zgodnie z art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE i decyzjami Komisji w sprawie krajowych planów rozdzielania,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W załączniku XX do Porozumienia wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 1f (dyrektywa Rady 96/61/WE) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32003 L 0087**: dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, str. 32).”;

- 2) po pkt 21ak (dyrektywa 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) wprowadza się punkty w brzmieniu:

„21al. **32003 L 0087**: dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, str. 32), zmieniona:

— **32004 L 0101**: dyrektywą 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, str. 18).

Do celów Porozumienia przepisy tej dyrektywy odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) bez uszczerbku dla dalszego rozwoju Wspólnego Komitetu EOG, należy zwrócić uwagę, że w Porozumieniu EOG nie uwzględniono następujących aktów wspólnotowych:

- (i) decyzji Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotyczącej zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań;
- (ii) decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania krotokołu z Kioto;

- b) państwa EFTA są zwolnione z przepisów dyrektywy odnoszących się do trzyletniego okresu rozpoczynającego się dnia 1 stycznia 2005 r., o którym mowa w art. 11 ust. 1;

- c) w art. 9 ust. 1 akapit drugi dodaje się, co następuje:

»W odniesieniu do pięcioletniego okresu rozpoczynającego się dnia 1 stycznia 2008 r., plan państwa EFTA zostaje opublikowany oraz notyfikowany nie później, niż natychmiast po wejściu w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG włączającej tą dyrektywę do Porozumienia.«;

- d) w art. 9 ust. 3 słowa »w ciągu trzech miesięcy« odczytuje się »w ciągu dwóch miesięcy lub możliwie jak najszybciej po tym terminie«, o ile mowa o pięcioletnim okresie rozpoczynającym się 1 stycznia 2008 r.;

- e) w przypadku okresów, o których mowa w art. 11 ust. 2, oraz w przypadku całkowitej ilości przydziałów przyznawanych dla każdego okresu, o którym mowa w art. 11 ust. 2, każde państwo EFTA może rozdzielić większy odsetek przydziałów za opłatą, niż przewiduje to ograniczenie określone w art. 10;
- f) w art. 11 ust. 2 dodaje się, co następuje:
»W odniesieniu do pięcioletniego okresu rozpoczynającego się dnia 1 stycznia 2008 r. i o ile chodzi o państwo EFTA, decyzję tą należy podjąć co najmniej 2 miesiące przed rozpoczęciem tego okresu lub możliwie jak najszybciej po tym terminie.«;
- g) w art. 11 ust. 3 słowa »Traktatu, w szczególności jego art. 87 oraz 88« odczytuje się »Porozumienia, w szczególności jego art. 61 i 62«;
- h) w art. 11a ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
»Z zastrzeżeniem ust. 3, w każdym z okresów, o których mowa w art. 11 ust. 2, państwa EFTA mogą zezwolić operatorom na wykorzystanie CER i ERU wynikających z projektów w systemie wspólnotowym jako odsetek całkowitej ilości przydziałów.«;
- i) w art. 16 ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
»Państwa EFTA określają kary za przekroczenie emisji, które są ekwiwalentne do kar w państwach członkowskich WE.«;
- j) w art. 19 ust. 1 dodaje się, co następuje:
»Szwajcaria może utrzymywać rejestr Liechtensteinu.«;
- k) w art. 20 dodaje się ustęp w brzmieniu:
»4. Wydawanie, przenoszenie i anulowanie przydziałów dotyczących państw EFTA i operatorów z tych państw są zapisywane w niezależnym rejestrze transakcji, o którym mowa w ust. 1. Główny zarządca jest organem kompetentnym do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1–3 w odniesieniu do państw EFTA i operatorów z tych państw.«;
- l) w art. 25 dodaje się ustęp w brzmieniu:
»3. Przydziały w systemie wspólnotowym obejmują przydziały, które państwa EFTA lub operatorzy z tych państw wydali lub którymi obracali w handlu w ramach systemu wspólnotowego. Po zawarciu przez Wspólnotę porozumienia, o którym mowa w ust. 1, nie rozróżnia się tych rodzajów przydziałów.

Komisja z odpowiednim wyprzedzeniem informuje państwa EFTA o negocjacjach i zawarciu porozumień na mocy niniejszego artykułu.«;
- m) państwa EFTA uczestniczące we wspólnotowym systemie handlu emisjami będą przekazywać informacje zgodnie z odpowiednimi wymogami określonymi w art. 30 ust. 3 akapit pierwszy, podczas gdy w odniesieniu do tych państw nie mają zastosowania wymogi w zakresie sprawozdawczości określone w akapicie drugim;
- n) na początku załącznika III pkt 1 dodaje się, co następuje:
»Międzynarodowe zobowiązania państw EFTA nieobjęte Porozumieniem nie podlegają kontroli Urzędu Nadzoru EFTA.«;
- o) w załączniku III pkt 2 słowa »z ocenami rzeczywistego oraz projektowanego postępu« zastępuje się słowami »ze zweryfikowanymi danymi dotyczącymi emisji zgłoszonymi dla urzędów na mocy dyrektywy, krajowego spisu oraz krajowych komunikatów przekazanych do Sekretariatu UNFCCC« w odniesieniu do państw EFTA;

- p) w załączniku III pkt 4 słowa »prawodawstwem wspólnotowym oraz instrumentami polityki« zastępuje się słowami »instrumentami polityki włączonymi do Porozumienia«;
- q) w załączniku III pkt 5 słowa »Traktatu, w szczególności jego art. 87 oraz 88« odczytuje się »Porozumienia, w szczególności jego art. 61 i 62«;
- r) w załączniku III pkt 12 otrzymuje brzmienie:
»Plan określa, w formie odsetka całkowitej ilości przydziałów, maksymalną ilość CER i ERU, którą operatorzy mogą wykorzystać w systemie handlu uprawnieniami do emisji.«;
- s) w terminie do 31 grudnia 2007 r. państwa EFTA wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne do przestrzegania tej dyrektywy;
- t) instalacje spalania w Islandii o poborze znamionowej mocy cieplnej przekraczającym 20 MW (z wyjątkiem urządzeń utylizacji odpadów niebezpiecznych i komunalnych), dla których zgłoszono kompetentnemu organowi emisje poniżej 25 000 ton równoważnika dwutlenku węgla (z wyłączeniem emisji z biomasy) w każdym roku z trzech lat poprzedzających datę złożenia krajowego planu rozdzielania za dany okres, są wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy na okres zastosowania planu, pod warunkiem że odpowiedni kompetentny organ wykaże w zadowalający dla Urzędu Nadzoru EFTA sposób, że podejmuje inne polityki i środki mające takie same skutki, jak dyrektywa 2003/87/WE. W konsekwencji jeżeli krajowy plan rozdzielania nie obejmuje żadnych urządzeń ani działań na mocy załącznika I dyrektywy 2003/87/WE, wymóg wynikający z art. 9 ust. 1 dotyczący przedłożenia planu nie ma zastosowania;
- u) Urząd Nadzoru EFTA stosuje odpowiednie przepisy metodologii, określone w wytycznych dokumentach Komisji COM(2003) 830 wersja ostateczna, COM(2005) 703 wersja ostateczna i COM(2006) 725 wersja ostateczna w odniesieniu do oceny krajowego planu rozdzielania zgodnie z art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, zastosowanym w decyzjach Komisji w sprawie krajowych planów rozdzielania.

21am. **32004 D 0156:** decyzja Komisji 2004/156/WE z dnia 29 stycznia 2004 r. ustanawiająca wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 26.2.2004, str. 1).

21an. **32004 R 2216:** rozporządzenie Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 386 z 29.12.2004, str. 1).

Do celów Porozumienia przepisy tego rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) dostosowanie k) do dyrektywy 2003/87/WE stosuje się do rozporządzenia, z uwzględnieniem niezbędnych zmian;
- b) w art. 6 ust. 3 dodaje się akapit w następującym brzmieniu:
»Jeżeli chodzi o rejestry w państwach EFTA, Centralny Administrator (główny zarządca) otrzymuje instrukcje od Urzędu Nadzoru EFTA.«;
- c) w art. 8 ust. 4 po słowie »Komisja« wprowadza się słowa »i Urząd Nadzoru EFTA«;
- d) w art. 44 ust. 1 słowa »1 stycznia 2007 r.« odczytuje się »15 grudnia 2007 r.«;
- e) w art. 44 dodaje się ustęp w brzmieniu:
»4. Jeżeli chodzi o tabele krajowych planów rozdzielania państw EFTA, Centralny Administrator (główny zarządca) otrzymuje instrukcje od Urzędu Nadzoru EFTA.«.

21ao. **32006 D 0780**: decyzja Komisji 2006/780/WE z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach protokołu z Kioto (Dz.U. L 316 z 16.11.2006, str. 12).”.

Artykuł 2

Teksty dyrektyw 2003/87/WE i 2004/101/WE, rozporządzenia (WE) nr 2216/2004 oraz decyzji 2004/156/WE i 2006/780/WE w językach islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 27 października 2007 r. lub z dniem następującym po dniu otrzymania przez Wspólny Komitet EOG ostatniej notyfikacji zgodnie z art. 103 ust. 1 Porozumienia, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2007 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Stefán Haukur JÓHANNESSON

Przewodniczący

(*) Wskazano wymogi konstytucyjne.

ZAŁĄCZNIK

Instalacje spalania w Islandii o poborze znamionowej mocy cieplnej przekraczającym 20MW:

Fabryka mączki rybnej i oleju rybnego, Síldarvinnslan á Siglufirði,

Fabryka mączki rybnej i oleju rybnego, Síldarvinnslan á Seyðisfirði,

Fabryka mączki rybnej i oleju rybnego, Eskja á Eskifirði,

Fabryka mączki rybnej i oleju rybnego, Síldarvinnslan á Neskaupstað,

Fabryka mączki rybnej i oleju rybnego, HB Granda á Akranesi,

Fabryka mączki rybnej i oleju rybnego, Ísfélag Vestmannaeyja,

Fabryka mączki rybnej i oleju rybnego, Skeggey Höfn,

Fabryka mączki rybnej i oleju rybnego, Síldarvinnslan í Helguvík,

Fabryka mączki rybnej i oleju rybnego, Loðnuvinnslan á Fáskrúðsfirði,

Fabryka mączki rybnej i oleju rybnego, Vinnslustöðin í Vestmannaeyjum,

Elektrownia awaryjna (rezerwowa) przy zakładzie produkcji aluminium Alcan,

Elektrownia awaryjna (rezerwowa) Reykjavík Energy.
